

БРЁДОВ Микола Емілійович (30. 10. 1873, Росія — 1945, Мордовія, РФ) — військовий діяч, генерал-поручник армії Української Держави. Закін. Моск. кадет. корпус, Костянтинів. військ. училище (Київ, 1891), Микол. академію Генштабу в С.-Петербурзі (1901). Служив у Київ. військ. окрузі. Під час 1-ї світової війни — командир 21-го армій. корпусу, генерал-лейтенант. Від квітня 1918 — в укр. армії, за Гетьманату — чл. комітету Генштабу з формування військ. шкіл. Не визнавши влади Директорії, перейшов до армії ген. А. Денікіна. Від 1919 — командир групи військ Добровол. армії. У січні 1920 на чолі 6-тис. загону намагався перейти з Одеси до Румунії. Але через відмову останньої прийняти білогвардійців, здійснив похід до Польщі, загін було інтерновано. 1921 за наказом П. Врангеля встановлена

відзнака для всіх учасників походу — «Хрест походу генерала Бредова». Від кін. 1920 — на еміграції в Болгарії, очолював Рос. інвалід. дім на Шипці. 1944 заарешт. органами СМЕРШу й вивезений до СРСР. Загинув у концтаборі.

Рекомендована література

1. Махров П. С. В Белой армии генерала Деникина. С.-Петербург, 1994
2. Колянчук О., Литвин М., Науменко К. Генералітет українських визвольних змагань: Біограми генералів та адміралів українських військових формацій першої половини ХХ століття. Л., 1995.

К. Є. Науменко

Бібліографічний опис:

Бредов Микола Емілійович / К. Є. Науменко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2004. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-37680>

2001-2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).